

Sahabelerin, kıyameti kendilerine yakın telakki etmelerinin hikmetini, Üstadımız “Kıyameti bekleyiniz, intizar ediniz.” hadis-i şerifinin bir "illet cephesi" bir de "hikmet-i ibham cephesi"ni nazara veriyor, izah eder misiniz?

Kıyametin vakti meselesinin gizli ve belirsiz bırakılmasında *hikmet* ile *illet* ayrılır.

Hikmet açısından kıyametin vaktinin belirsiz bırakılması gerekiyor. Zira kıyamet, şahsi ecel gibi insanları teyakkuza ve kalbi uyanıklığa sevk ediyor.

İlet ise âyetin ya da Peygamberimiz (asm)'in kıyametin vaktini tayin etmeyi men etmesine bakar. Yani Allah ve Resulü (asm) yasak ettiği için, sahabeler kıyametin vakti hususunda araştırma ihtiyacı hissetmemişler. Ki kendilerinden bin beş yüz yıl sonra vuku bulacağına muttali olsunlar.

Sahabeler kıyametin dünyaya bakan cihetinden değil, ahirete bakan cihetinden faydalanmak için hemen kopacak gibi telakki etmişler.

Zaten kıyametin müphem ve gizli olmasının sırrı; insanın her an teyakkuz içinde olup, ölümün ahireti hatırlattığı gibi ahireti hatırlatması içindir. Sahabeler nefsini ıslah etme noktasında kıyametin bu argümanını kullanmışlar.